

[Hans Kjør.]

det er i hvert tilfælde ikke så enkelt, hvis man er gået nedenunder og hjem i mellemtiden.

Og så et par ord om det internationale. Vi hørte i går, at udenrigsøkonomiministeren, tror jeg det var, var enig med mig i, at et lille land som Danmark var ømtåligt stillet, mens indenrigsøkonomiministeren gav udtryk for en anden vurdering end min. Udenrigsøkonomiministeren er over for udvalget fremkommet med forskellige beroligende erklæringer, og jeg noterer med tilfredshed, at hr. Orla Møller nu også efterlyser den højtærede statsministers vurdering af dette forhold. Men samtidig må vi pege på, at der allerede indløber artikler, telegrammer og radiomeddelelser, der belyser det indtryk, som Danmark har gjort ude omkring. Nu har vi i måneder håbet på, at den amerikanske særtold, der havde en sammenhæng med valutasituationen, ikke ville udløse en kædereaktion. I disse måneder har man uge for uge glædet sig over, at det ikke blev tilfældet. Det kan blive et tungt ansvar for den danske regering at have meldt sig som den første, der benytter de samme metoder, rent bortset fra at det naturligvis ude omkring kan være med til at påvirke og måske fejlpåvirke det indtryk, man skulle have af dansk økonomi i den aktuelle situation. Jeg tænker her ikke alene på det spørgsmål, som allerede blev rejst under første behandling om kronens stilling, men også på den virkning, det kan have på lysten til at dække sig ind for de kortvarige tilgodehavender. Det er det her med at være inkassator, mens tid er. Netop på det punkt, som man har peget på er så risikobetonet, synes jeg man løber en større risiko.

Danmark har en tradition som frihandelsland, men den bliver nu brudt, og kendsgerningen er, at vi bliver meget dårligt stillet, hvis andre følger vort eksempel. Det er nu engang sådan, at der er forskel på virkningerne for eksportører i et stort land og eksportører i et lille land. Den eksport, som eksportøren i det lille land har, kan udgøre en meget betydelig andel, og derfor er hans stilling særdeles ømtålig.

Mange har hørt, at der har været kraftige reaktioner i svensk tv. Jeg må naturligvis sige, at for mit eget vedkommende er det kun rygter. Arbejdsforholdene her har af-

skåret mig fra at konstatere med egne øjne og ører rigtigheden deraf. Men det er egentlig ejendommeligt, at denne regering, som op til drøftelserne om forberedelsen af vor indtræden i det europæiske fællesskab også har været meget optaget af relationerne til vores nordiske broderlande, optaget af at sikre, at vor indtræden i dette fællesskab ikke førte til etablering af en toldgrænse i Øresund, netop på det tidspunkt, da vi har fået sikkerhed for, at denne toldgrænse aldrig mere vil opstå, tager initiativet til at indføre den. Om end den skal være midlertidig, er det en kendsgerning, at den indførtes.

Sverige er vel det af vore samhandelslande, der rammes hårdest af det skridt, der tages nu. Et telegram har meddelt, at den finske finansminister betegner vor optræden som et brud på internationale aftaler og spille-regler, og det er jo ikke overraskende, for det har man også fra regeringens side konstateret at det er. Finland mener, at man er bundet af sådanne internationale aftaler, og at først og fremmest små lande skal passe på at følge spillets regler. Den finske finansminister gør også opmærksom på, at Finland vel ikke har ønsker om at gå den samme vej, men man kan blive tvunget til at revidere sin opfattelse, hvis det er sådan, at det ene land efter det andet bryder disse aftaler, for hvad har man så internationale aftaler til, siger den finske finansminister.

Jeg må naturligvis tilføje, at det er vort håb, at denne farlige legen med ilden ikke skal føre til større ulykker. Forhåbentlig vil lykken være bedre end forstanden, men vi kan kun håbe. Det er regeringens ansvar, hvis det går stik modsat.

Så var hr. Orla Møller inde på de oplysninger, der er givet til udvalget om, skal vi sige den sideløbende eller efterfølgende lovgivning. Jeg må sige, at jeg har svært ved at bedømme regeringens videre hensigter på baggrund af de oplysninger, vi har fået, for det har ikke været konkrete oplysninger. Selv det udtryk, som er brugt i flertallets udformning af betænkningen om de generelle oplysninger, finder jeg på baggrund af det, vi har fået at vide, er et ganske flot udtryk.

Det er antydnet, som det også blev nævnt her, at der skulle gøres noget ekstra ved egnsudviklingen, og det er jo i sig selv godt,